

Ca. 1849

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Dateringsbegrundelse:

Dateret efter P.C. Skovgaards
forlovelse med Georgia Schouw.

Omtalte personer:

Georgia Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 2 nr. 13

DOKUMENTINDHOLD

Brev nr. 2.13.

P.C. Skovgaard udtrykker fortvivelse over et brev, som Georgia Schouw har skrevet. Det er en respons på, at hun har ytret, at han må finde lykken med en anden end hende. I Mappe 2 nr. 7 a-b findes kladderne, som P.C. Skovgaard har brugt, som forlæg til dette brev.

TRANSSKRPTION

Frøken Schouw!¹

De har bedt mig at tænke alvorligt over Deres Ord, og saa sige om De ikke har Ret. Jeg har tøvet med at svare for at opnaae en roligere Stemning, men det vil ikke Lykkes.

Hvorfor har De dog skrevet dette Brev, som har virket saa forstyrrende paa mig? Vi var jo enige om at være rolig og vinde Tid, stille at lade Sandheden løse eller binde; ved Deres Godhed og velsignede Opførsel fik vi oprettet det tidligere Forhold, De nævnte ikke at jeg skulle vandre de vilde Stier. Hvorfor Gud velsigne Dem. Men hvorfor har De dog skrevet dette Brev? Er det fordi at De kom til at yttre: "at De ikke ansaae det for en Hemmelighed" fordi De kom til at bede mig nævne Dem ved Fornavn, jeg har jo ikke benyttet mig deraf. De skriver: "For Deres Skyld maa det ikke ske" fordi De ville dog ikke kunne tilhøre mig helt, De synes at antyde, at jeg umulig kunne ville være tilfreds med Helgas Mands

●2●

Lod, min Længsel tilskynder mig at tale som han, men nei! Kjærligheden maa være fuldkommen paa begge Sider, "De to skulde blive som Een" det er Ordet hvori Velsignelsen ligger, kun deri ligger den. Jeg maa nævne et Ord som har rystet mig, "hos en Anden vil De finde Lykken hel", hvor kunne De skrive Dem? De mener dem dog ikke? Det er umuligt at De kan ringeagte mig og min Følelse, De, som selv nærer en saa dyb, jeg kunne sige hellig Følelse, jeg kjender Dem for godt dertil, men disse Ord har gjennemtrængt mig med en usigelig Smerte; tal til mig, tal dem bort, jeg selv kan ikke, min Sjælekamp fornyes hver Dag, men jeg vinder ikke altid Seir, jeg lider da gruelig; det er dog umulig at De kan ville jage mig bort nu, og ikke nogle Dage siden.

Peter Christian Skovgaard.²

¹ Frøken Georgia Schouw (1828-1868).

² Maler P.C. Skovgaard (1817-1875).

Froken Schouw !

De far budde mig at vente alvorsligt over dens
Ord, og saa sige om de ikke far det. Jeg
far tænkt med at svara for at give
en roligere Plamning, men det vil ikke lyk-
kes. Derfor far de dog været alle
Børn, som far vist sig for sig selv gaa
mig ? vi var jo enige om at være rolige
og mindre Tid, ville at lade Camilla
løse eller binde; med dens Gode og mal,
sigende. Og selv sig vi og alle det lidlige
Loford, de mente ikke at jeg skulle mande
de vilde Olse, derfor Gud vil jeg dem.
Men derfor far de dog været alle Børn ?
no det fordi at de kom til at sigte: „at de vilde
ansaa det for en skæmmelig“ fordi de kom
til at bade mig med dem med Fornæm,
jeg far jo ikke benyttet mig af det. De
siger: „for dens Røgt manas det ikke, men“
fordi de vilde dog ikke kunne tilføje mig
fælle; de synes at antage, at jeg mindst
kunne ville være tilfreds med Helge

Minde det, min kære søn, at
hvis jeg var, naar du! Gæstfrihed
naar ved færdvinden og bærer dig,
"de to skulle blive som en" det er godt
for alle. Men jeg har
det. Jeg har været det for dig
sønnen, "for en anden vil de finde
sig selv", for du er de store.
de mine det er ikke? det er min
at de kan hjælpe mig og min søn,
de, som selv er en søn, jeg har
sine søn søn, jeg har det for dig
det, men det er det for dig
mig med en søn, det er det
mig, det er det, jeg selv kan ikke, min
Bjælde, som jeg har, men jeg
minder i det alle det, jeg har det
lig; det er det min at de kan ikke
jag mig det, og det for mig det
det.

Peter Christen Skovgaard.